

M.G. de Koning

GETUIGEN

Back To Basics 2

***Motivatie en Toerusting voor
Evangelisten***

INHOUD

Inleiding.....	4
Goed nieuws, brengen wij het nog?	5
Niet vrijblijvend.....	5
Mensen waarschuwen voor de hel	5
Moed	6
De hel bestaat.....	6
God heeft Zich geopenbaard	7
Versillende Gods-openbaringen	7
Vier namen van God.....	8
Wie is de mens	9
Gods gezag over de mens.....	9
Gevolg van de zonde	10
Waar leef je voor.....	11
De mens is van God weggevlucht	11
Gods schildering van de mens vasthouden.....	11
In de mens geen aanknopingspunt	12
Christus herstelt de verbinding met God	12
Bekering en vergeving	13
De uitnodiging van de Heer Jezus.....	14
De Vader staat uit te zien	14
Wie is Jezus Christus	15
Christus kwam en stierf voor zondaren	16
Christus stierf en stond op uit de dood	17
Een nieuwe schepping.....	17
De opdracht	18
De rechterstoel van Christus	18
Loon	19
De vrees voor de Heer.....	20
De liefde van Christus.....	21
Leven voor Hem.....	21
De opwekking van Christus	22
We hebben een prachtige boodschap.....	22
Het woord van de verzoening	23
Laat u met God verzoenen	24
Onze dienst voor God	24
Volharding.....	25
Het persoonlijk getuigenis.....	26

Andere mogelijkheden om te getuigen	27
Op het bevel van de Heer	27
Het werk van de Heilige Geest	28
Staan wij open voor de werking van Gods Geest.....	28
Het gebed	29
Brengen bij de Heer	29
Prediker 11 vers 16.....	30

Inleiding

De bedoeling van dit boekje is, om je enkele bijbelse handvaten te geven die van belang zijn als je wilt evangeliseren.

Evangeliseren is geen lucratieve vorm van tijdverdrijf, een aardige bezigheid voor als je anders toch niets te doen hebt. Evangeliseren is noodzaak! Ik hoop dat je iets in je hebt van de motivatie van Paulus, zoals hij die onder woorden brengt: 'Want als ik het evangelie verkondig, strekt mij dat niet tot roem, want de noodzaak is mij opgelegd; want wee mij, als ik het evangelie niet verkondig' (1 Kor.9:16). Ik hoop dat dit boekje je motivatie aanscherpt. Naast een stuk motivatie vind je in dit boekje ook een stuk toerusting die van belang is voor de inhoud van je prediking.

Bij dit alles ga ik ervan uit dat de basiselementen om het evangelie te brengen bij jou aanwezig zijn: een brandende liefde voor de Heer Jezus en een grote bewogenheid met de verloren mens.

Mochten er bij het lezen van dit boekje vragen bij je opkomen, laat dan van je horen.

Je broeder in Christus,

M.G. de Koning
Mortierestraat 18
4335 CX Middelburg
tel. +31 118 638458
e-mail: mgde.koning@wxs.nl

Goed nieuws, brengen wij het nog?

'Hij nu zei tot hen: Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles moest worden vervuld wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes en in de profeten en psalmen. Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden, en zei tot hen: Zó staat er geschreven dat de Christus moest lijden en uit de doden opstaan op de derde dag, en in zijn naam bekering tot vergeving van zonden moest worden gepredikt aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem. U bent getuigen van deze dingen. En zie, Ik zend de belofte van mijn Vader op u; u echter, blijft in de stad totdat u wordt bekleed met kracht uit de hoogte.' Lukas 24 vers 44-49.

Niet vrijblijvend

Wat je nu begint te lezen is niet vrijblijvend. Ik wil met je nadenken over de geweldige opdracht die hierboven uit Lukas 24 is aangehaald. De Heer Jezus geeft daar Zijn discipelen de opdracht in deze wereld het evangelie ofwel de blijde boodschap, het goede nieuws te brengen. En dat is een opdracht waarvan het belang veel te weinig door ons wordt beseft. Waarom is het dan zo nodig om de mensen te vertellen over het heil dat in Christus te vinden is?

Mensen waarschuwen voor de hel

Als uitgangspunt daarvoor zou ik iets willen zeggen over het verschrikkelijke om verloren te gaan, over de hel. De hel bestaat. De Bijbel laat daarover geen misverstand bestaan. Ik zal daar zo een aantal teksten voor geven. Maar zijn we het ons zo bewust, dat we de mensen voor de hel waarschuwen?

Moed

Een Amerikaanse evangelist sprak op een serie evangelisatiebijeenkomsten. Vlak voor een bijeenkomst kreeg hij de waarschuwing te horen: "Denk erom, de president bevindt zich onder je gehoor. Let er dus goed op wat je zegt!" Toen de samenkomst was aangebroken ging de evangelist staan en zei: "Voordat ik met mijn toespraak ga beginnen, wil ik iets zeggen. Ik heb gehoord dat de president hier aanwezig is. En ik zou dit willen zeggen: als hij zich niet bekeert, gaat hij naar de hel". Toen ging hij spreken over het evangelie. Na afloop kwam de president bij hem. Hij zei: "Als ik enkele generaals in mijn leger had die zo moedig waren als u, dan zou het geen moeite zijn om oorlogen te winnen".

De hel bestaat

Daar gaat het om: hebben we nog de moed, de durf, om tot de mensen te spreken over het oordeel, de hel en over de verschrikkingen die daarmee verbonden zijn? De Heer Jezus heeft er diverse malen over gesproken. We kunnen dat lezen in de evangeliën (Mat.5:22,29,30; 10:28; 18:9; 23:15,33; Mark.9:43,45,47; Luk.12:5). In het bijbelboek De Openbaring wordt op ontzagwekkende wijze de realiteit van het bestaan van de hel weergegeven als 'de poel van vuur die van zwavel brandt' (19:20; 20:10,15; 21:8). De hel is 'het eeuwige vuur dat voor de duivel en zijn engelen is bereid', maar er zullen ook mensen in komen (Mat.25:41; 13:40,42). Zijn wij het ons bewust dat er een hel is en dat miljoenen om ons heen naar die bestemming op weg zijn? Een bestemming waar geen ontkomen meer aan is wanneer iemand daar is aangekomen en waaraan geen eind komt voor wie daarin geworpen worden!? Hoe mensen en zelfs ook mensen die zich christen noemen het bestaan van de hel soms wegedeneren, de hel is een werkelijk bestaande plaats. Wie, als christen, waagt het de woorden van

de Heer Jezus in twijfel te trekken? Daarom hebben jij en ik de dure plicht voor zover we de Heer Jezus kennen om de mensen te waarschuwen. Maar ook om te vertellen dat er goed nieuws is voor mensen die zich bekeren.

God heeft Zich geopenbaard

De inhoud van onze boodschap wordt enerzijds bepaald door ons Godsidee, onze voorstelling van God; en anderzijds door ons mensidee, de voorstelling die we hebben van de mens. Het is belangrijk om na te gaan wat de Bijbel daarvan zegt. Wij, ondermaanse schepselen, zouden nooit iets van God weten als Hij Zich niet had geopenbaard. Welnu, God heeft Zich geopenbaard. Hij heeft van Zichzelf een "werk"-openbaring gegeven, Hij heeft een "Woord"-openbaring gegeven en Hij heeft een openbaring van Zichzelf gegeven in Zijn Zoon.

Verschillende Gods-openbaringen

De "werk"-openbaring van God zien we in de schepping om ons heen: 'De hemelen vertellen Gods eer en het uitspansel verkondigt Zijner handen werk' (Ps.19:2). In Rom.1 staat: 'want van de schepping van de wereld af worden, wat van Hem niet gezien kan worden, Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, uit Zijn werken met inzicht doorzien' (vs.20), d.w.z. dat het met het verstand kan worden waargenomen. Dat is in deze schepping.

Het tweede is het Woord van God. Daarin vinden we naast zijn eer vooral zijn wil. Het Woord vertelt ons wat Hij wil.

De derde openbaring, die in de Zoon, laat ons het hart van God zien, zijn Vaderhart.

We hebben dus zijn eer in de schepping, zijn wil in zijn Woord en zijn hart in zijn Zoon. (Ik breng hier een onderscheid aan, geen scheiding. De verschillende openbaringen vinden

voor ons hun bron in het Woord. Zonder het Woord kunnen we nooit tot het kennen van God in zijn verschillende openbaringen komen.)

Vier namen van God

De verschillende openbaringen kunnen verbonden worden met vier van de namen waarin God Zich heeft doen kennen:

1. Elohim: dat is God, de Schepper, de Soevereine. Dat is Hij, die alles tot stand heeft gebracht wat we om ons heen zien en door Wie ook wij geschapen zijn. Ook is Hij het 'die alle dingen draagt door het woord van Zijn kracht' (Hebr.1:3).
2. Adonai: dat is Heer, de Gezaghebber, de Gebieder, die het te zeggen heeft en waarnaar elk schepsel te luisteren heeft.
3. Jahweh: dat is de HEERE, de God die in betrekking staat tot Zijn schepsel, heel speciaal tot het volk Israël zoals we erover lezen in het Oude Testament en waar we die naam vaak tegenkomen.
4. Vader. Deze naam is verbonden aan Zijn openbaring in de Zoon. Dat is, zo zingen we in een lied, 'de kroon van Zijn heerlijke namen'. God heeft Zich kenbaar gemaakt als Vader. Hij is een Vader die er naar verlangt een antwoord te ontvangen van mensen die als Zijn kinderen Hem als Vader mogen kennen. Ook wil Hij mensen die Hem nog niet zo kennen, in die heerlijke betrekking invoeren, zodat zondaren in die intieme relatie worden gebracht en Hem ook mogen kennen als Vader. Dat kan wanneer ze kinderen van God zijn geworden door het geloof in de Heer Jezus Christus. Daarom komt deze naam alleen voor in het Nieuwe Testament. (De enkele keer dat er sprake is van God als Vader in het OT gaat het om God

als de oorsprong en niet om een betrekking tussen Hem en de enkeling.)

Wie is de mens

En wie is de mens? De mens is door God geplaatst in het paradijs als de kroon op Zijn scheppingswerken. Op de zesde dag heeft God de mens geschapen. Hij deed dat 'naar ons beeld, als onze gelijkenis' (Gen.1:26). 'Naar ons beeld' wil zeggen dat de mens de gezagspositie die hij bekleedde tot uiting kon brengen. Hij was Gods vertegenwoordiger in deze schepping ten opzichte van de schepselen onder hem, de lagere schepping. 'Als onze gelijkenis' ziet meer op de morele kenmerken die mens als schepsel bezit. Het ziet meer op de eigenschappen en bekwaamheden van God, die Hij aan de mens heeft toevertrouwd om zich in zijn gezagspositie goed te gedragen. Hierdoor kon hij verantwoording afleggen aan God, als zijn Schepper, waarmee de relatie naar boven toe wordt aangegeven. Zo was de mens geschapen naar Gods beeld en naar Gods gelijkenis.

Gods gezag over de mens

Door één ding kon hij tonen dat hij God als Schepper boven zich erkende. De mens had een enorme vrijheid temidden van alle heerlijkheid waarin hij zich bevond. Hij mocht van alles eten, van alles genieten. Er was echter een gebod. Door dat te eerbiedigen kon de mens tonen dat hij God als de Hogere, als zijn Gezaghebber erkende. Dat was wat God gezegd had: 'Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, maar van de boom van de kennis van goed en kwaad daarvan zult gij niet van eten' (Gen.2:16,17). We weten wat er is gebeurd. De mens heeft zich nu juist aan dat ene gebod niet gehouden en is daardoor een zondaar geworden.

Gevolg van de zonde

Het eerste gevolg voor de mens toen hij van de boom gegeten had was schaamte, vrees, angst. God was gewoon bij Adam in de hof te komen om daar met hem te spreken en omgang met hem te hebben. Nadat de zondeval had plaatsgevonden kwam God daar weer. Adam en Eva hadden zich verborgen. Dan komt de vraag van God tot Adam: 'Waar ben je?' En Adam antwoordt: 'Toen ik uw geluid in de hof hoorde, werd ik bevreesd, want ik ben naakt (Gen.3:9)'. Ja, naakt, ondanks dat schort van vijgenbladeren dat hij zich had gemaakt. God prikt daar doorheen. Hij ziet daar doorheen. Voor Hem bestaat dat niet. Het is ook heel belangrijk dat wij in de evangelieprediking door de schorten die de mensen zich gemaakt hebben heen prikken. Een schort van naastenliefde, een schort van opoffering voor een ander, een schort van goed zijn voor anderen, waardoor men a.h.w. zegt: 'God heeft het met mij nog niet zo slecht getroffen. Zondaren, ja die zijn er genoeg, maar ik niet. Nee hoor, moet je maar eens kijken naar wat ik allemaal doe'. Zo wijzen de mensen op hun werken waarmee ze zich menen te kunnen bekleden. Wat wij in het evangelie moeten doen is laten zien dat God daar doorheen kijkt, dat dat voor Hem geen bedekking is. Jesaja erkent dat al onze zogenaamd goede daden voor God geen geldigheid hebben als het erop aankomt of we voor Hem kunnen bestaan: 'Doch wij allen zijn als een onreine, en al onze gerechtigheden als een wegwerpelijk kleet' (Jes.64:6 St.vert.). De dingen waar wij ons op beroemen neemt God niet aan. Ze hebben geen enkele rechtsgeldigheid voor Hem.

Waar leef je voor

Daarom moeten we de mensen in de evangelieprediking laten zien: hun levensweg tot nu toe, hun huidige positie, zoals ze nu zijn en ook hun toekomstige bestemming waar ze op weg naar toe zijn als ze zich niet bekeren. Dat kan in alle eenvoud, door misschien een vraag te stellen zoals God die stelde. God ging helemaal geen lange redevoeringen houden. Hij vroeg alleen maar aan Adam: 'Waar ben je?' Zo kunnen wij de mensen vragen: "Waar ben je eigenlijk mee bezig? Waar leef je voor? Denk eens goed na over wat je aan het doen bent". Jonge mensen zijn tot bekering gekomen door het zich af te vragen: "Wat is nu eigenlijk het doel van mijn leven, de zin ervan, waar ben ik mee bezig, waar leef ik voor, waar ga ik naar toe?"

De mens is van God weggevlucht

De mens is van God weggevlucht. Hij wilde geen omgang meer met God. Daarom heeft God hem weggestuurd uit Eden. Romeinen 5 geeft ons in een aantal kernwoorden aan wat er van ons geworden is: krachteloos, zondaren, goddeloos, vijanden (vs.6 10). Dat zijn geen vleierende betitelingen. Kom er maar eens om in deze wereld. Krachteloos? Hoe kom je erbij. Ja, zondaren, dat willen we in het algemeen nog wel toegeven. Want er is natuurlijk niemand die helemaal vlekkeloos is. Goddeloos? Nee hoor, dat zeker niet. Ik geef God wat Hem toekomt. Ik ga naar de kerk, doe genoeg in de collecte enz. Vijanden? Geen sprake van. Ik leg God nooit iets in de weg.

Gods schildering van de mens vasthouden

Als we niet vasthouden aan de schildering die God geeft van de mens zoals die van nature is, zal ons evangelie in de

prediking nooit diepgang hebben. Dan kan er geen werkelijk werk van God tot stand worden gebracht in de ziel van een mens. Maar we moeten dit allereerst op onszelf toepassen. Zijn wij er ons van bewust dat wij van nature krachteloos, zondaren, goddeloos en vijanden zijn? Zolang wij denken nog wel iets goeds in onszelf te hebben zal dat ook in onze evangelieprediking doorklinken. En dat zal weer doorwerken in de resultaten die zo'n evangelieprediking heeft. Daarom is het belangrijk te weten aan de hand van het Woord van God wat God zegt over Zichzelf aan de ene kant en over de mens aan de andere kant.

In de mens geen aanknopingspunt

Hoe worden die twee nu bij elkaar gebracht? Die heilige en rechtvaardige God, die licht is en in wie in het geheel geen duisternis is (1Joh.1:5), en die mens, die in gezindheid een vijand is (Kol.1:21) en wat zijn toestand betreft dood is in misdaden en zonden (Ef.2:1), in wie God geen enkel aanknopingspunt kan vinden om met zo'n mens vanuit dat kleine beetje goede wat er dan nog in hem zou zijn een nieuw werk te beginnen en te maken tot iets waar Hij mee tevreden kan zijn. Nee, van nature deugt er van de mens, van jou en mij, helemaal niets. God kan daar alleen maar het oordeel over voltrekken.

Christus herstelt de verbinding met God

Toen kwam Christus. Hij kwam om de verbinding tussen de heilige God en de gevallen mens weer tot stand te brengen. God, als de beledigde partij (als ik het zo mag zeggen) moest allereerst in Zijn eer worden hersteld. Zijn eer was Hem ontroofd en moest Hem worden teruggegeven. De mens had satan geloofd toen deze zei: "God wil jullie gelukkig maken?"

Dat is niet waar hoor. God wil jullie helemaal niet gelukkig maken. Want Hij weet dat als je van de boom van de kennis van goed en kwaad eet je dan aan Hem gelijk zult zijn". Dat betekende dat God voor een huichelaar werd uitgemaakt, iemand die wel iets beweert te zijn maar het niet is. God zou de mens niet echt liefhebben. God zou de mens iets onthouden hebben. En de mens geloofde dat. Door dat te geloven is God op de grootst mogelijke wijze oneer aangedaan. Ook wij doen vandaag de dag God oneer aan, wanneer wij Hem niet op zijn Woord geloven. Wanneer we niet alles wat Hij gezegd heeft voor waar aannemen. De Heer Jezus heeft de eer van God op een heerlijke wijze hersteld. Hij heeft ook de gerechtigheid van God hersteld door die aan het licht te brengen. Hij heeft laten zien dat God rechtvaardig is. Dat heeft Hij gedaan door Zijn werk op het kruis.

Bekering en vergeving

Van de kant van de mens moet er bekering komen. De opdracht van de Heer Jezus aan Zijn discipelen was: 'gaat dan heen en predikt bekering tot vergeving van zonden'. Bekering houdt in dat de mens van totaal andere gedachten wordt over zichzelf; dat hij, wat hij nog aan goede gedachten over zichzelf had, laat varen; dat hij zichzelf ziet in het licht van God zoals God hem ziet en tot de overtuiging komt dat er niets goeds in hem is. 'Er is geen rechtvaardige, ook niet één...; er is niemand die God zoekt^{1/4}; er is niemand die goed doet, er is er zelfs niet één' (Rom.3:10-12). Dat erkennen, dat is bekering. Maar bekering heeft ook te maken met ons denken over God. Men kan denken dat God alleen maar heilig is, iemand die moet oordelen en dat met genoeg doet, een God die je niet liefheeft. Maar zo is het niet. Bekering houdt ook in een van gedachten veranderen over God door te gaan zien dat Hij zijn Zoon gegeven heeft en te gaan zien dat die bekering een doel heeft namelijk vergeving van zonden. Vergeving van zonden is

maar niet iets dat wij als prettig ervaren, waardoor wij van een last bevrijd worden, maar het is het kijken in het geopende hart van God. Vergeving van zonden wordt door God gegeven op grond van het werk van zijn Zoon Jezus Christus en is onvoorwaardelijk aan ieder mens aan te bieden. De voorwaarde wat onze kant betreft is bekering. Maar vergeving van zonden gaat van God uit. Is dat niet een heerlijke boodschap die wij mogen brengen in deze wereld?

De uitnodiging van de Heer Jezus

Gods gezindheid om zo te zeggen, Gods verlangen is, om vergeving te schenken van alles wat wij misdreven hebben, van al onze zonden. Daarvoor heeft de Heer Jezus op het kruis het werk volbracht. Aan de ene kant heeft God Zijn eer op grond van dat werk teruggekregen. Aan de andere kant is alles wat de mens nodig had in dat werk tot stand gebracht. De Heer Jezus heeft de eer aan God teruggegeven door juist aan het kruis te laten zien dat God niet onrechtvaardig is, dat God niet alleen de toornende, heilige God is, maar ook de liefhebbende God. Wat de zondaar en zijn nood, zijn behoeften betreft, zien we daar het geopende hart van God, Die het zegt in Christus: 'Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven' (Mat.11:26).

De Vader staat uit te zien

Dat mogen wij in deze wereld vertellen aan mensen, die het niet meer zien zitten, die het spoor bijster zijn, die losgeslagen zijn van God en geen verbinding meer met Hem hebben. Het gaat om mensen die ik weet niet wat willen doen om enige bevrediging voor zichzelf te vinden, die zich uit willen leven. Satan heeft heel wat mogelijkheden om de mensen te geven waar ze naar haken en naar jagen. Toch is er heel diep

in de mens nog altijd enig idee aanwezig dat er een God is, Die ze vaarwel hebben gezegd. Een God Die, als in de gelijkenis van de verloren zoon (Luk.15:11-24), als een Vader op de uitkijk staat. Hij ziet in dat verre land, waar die zoon naar toe is gegaan, hoe het hem daar vergaat, hoe hij daar zit bij de zwijnen en hoe hij ernaar verlangt om zich te voeden met het voedsel dat de zwijnen te eten werd gegeven. Dat alles ontgaat God niet. Integendeel, het heeft Zijn diepste belangstelling. Zo kunnen wij het de mensen vertellen.

Wie is Jezus Christus

Wie is nu die persoon Jezus Christus die we kunnen verkondigen en voorhouden aan de mensen? Het is die Persoon die ten behoeve van de mens alles in orde heeft gebracht bij God. Wilde er aan Gods eisen voldaan worden, dan moest het iemand zijn die die eisen ook volmaakt kende. Wilde er aan de behoeften van de mens voldaan worden, dan moest het iemand zijn die de behoeften van de mens kende. Daarom kwam Christus, als God en mens, als Middelaar tussen God en mensen (1Tim.2:5). Hij kwam hier op aarde als mens. Hij heeft in Zijn hele leven laten zien wat God van een mens verwachtte en dat, door zo te handelen en te wandelen, de mens daar ook het volmaaktste geluk in vond. Dat is wat God wil: de mens gelukkig maken. Het evangelie dat wij mogen prediken is dan ook het evangelie van de alleen gelukkige God (1Tim.1:11). De mens kan alleen gelukkig zijn als hij in gemeenschap, contact, is met God. We vinden dat ten voeten uit bij de Heer Jezus. Daarom kon Hij in de moeilijkste omstandigheden, terwijl Hij verworpen werd, zeggen: 'Ik prijs U, Vader, Heer van de hemel en de aarde' (Matt.11:25). Zijn hart ging naar God uit. Hij heeft in Zijn leven laten zien dat het ware geluk van een mens ligt in het met God zijn weg gaan.

Christus kwam en stierf voor zondaren

De omstandigheden krijgen dan een andere betekenis. Je gaat er anders tegen aankijken, je wordt er niet meer door geleefd. Niet dat de omstandigheden veranderen, maar wij veranderen en dat naar de mate dat we door de omstandigheden heengaan met God. In Zijn hele leven heeft de Heer Jezus de eer gezocht van God. Dit vond zijn hoogtepunt op het kruis. Daar toonde Hij een gehoorzaamheid, zo groot, zo diep, zo rijk, dat we daar alleen maar met bewondering naar kunnen kijken. Hij werd gehoorzaam tot de dood, ja, tot de dood van het kruis (Fil.2:8). We zien daar in een mens het absolute hoogtepunt van een volle toewijding aan God en in diezelfde mens ook het absolute dieptepunt van een vernedering zo diep als geen mens ooit heeft gekend of zal kennen. Dat heeft Christus gedaan. Op het kruis heeft Hij de zaak van de mens die een schuld had tegenover God op Zich genomen. Op het kruis en alleen daar en alleen in de drie uren van duisternis heeft Christus, 'die geen zonde heeft gedaan' (1 Petr.2:22), de zonden gedragen van allen die in Hem zouden geloven. 'Die Zelf onze zonden in zijn lichaam heeft gedragen op het hout' (1 Petr.2:24). (De vertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap "die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft" wekt de foutieve gedachte alsof Christus in zijn leven vóór het kruis al de zondendrager was en dat Hij die zonden aan het eind van zijn leven op het kruis heeft gebracht.) Alleen op het kruis heeft God 'Hem, die de zonde niet kende, voor ons tot zonde gemaakt' (2 Kor.5:21), als was Hij de bron, de oorzaak van alle kwaad in deze wereld. In zijn leven op aarde heeft de Heer Jezus niets met de zonde te doen gehad, heeft Hij nooit onder de vloek van God verkeerd. Het is heel belangrijk ook dat te zien. Hij heeft de zonde niet kunnen doen, want 'in Hem is geen zonde' (1 Joh.3:5). Als we Christus prediken, laten we ons dan in overeenstemming met de Schrift uitdrukken. Laten we over Hem vertellen zoals God Hem kent en ziet en Hem aan ons heeft bekend gemaakt in zijn Woord.

Christus stierf en stond op uit de dood

De Heer Jezus is, nadat Hij het werk heeft volbracht en het heeft gezegd: 'Het is volbracht' (Joh.19:30), in de dood gegaan. Hij is in het graf gelegd en door God uit de doden opgewekt. Ook de opstanding moet een wezenlijk deel zijn van de prediking van het evangelie. In het bijbelboek Handelingen komt de opstanding in de eerste predikingen steeds naar voren (Hand. 1:22; 2:31,32; 3:15; 4:2,10,33). De opstanding namelijk is het bewijs dat God met het werk van de Heer Jezus volmaakt tevreden is en daardoor kan ook de bekeerde mens er zeker van zijn dat hij volkomen behouden is (Rom. 4:24,25). Je zou kunnen zeggen dat je in de eerste verzen van 1 Kor.15 het volle evangelie in de notendop vindt. Paulus spreekt daar over het evangelie dat hij aan de Korinthiërs heeft verkondigd (vs. 1) en zegt daarvan: 'dat Christus voor onze zonden gestorven is, naar de Schriften; en dat Hij is begraven, en dat Hij op de derde dag is opgewekt, naar de Schriften' (vs. 3,4). Vervolgens voert hij een fors aantal getuigen van de opstanding aan (vs. 5-8). Zo belangrijk is de opstanding! Daarom moet die in de prediking niet worden vergeten.

Een nieuwe schepping

Nadat Christus is opgewekt heeft Hij alles wat aan de zonde, het oordeel, de dood herinnert, in het graf achtergelaten. Door de opstanding is Hij op een heel nieuw terrein terechtgekomen. Daarom kunnen wij het zeggen aan de mensen dat ze, wanneer ze zich bekeerd hebben en de Heer Jezus hebben aanvaard als de Heiland voor hun zonden, daardoor gekomen zijn op een heel nieuw terrein en in een heel nieuwe verbinding. 'Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping' lezen we in 2 Kor.5:17. De Heer Jezus is

opgestaan en verheerlijkt. Hij is nu aan Gods rechterhand. Van daaruit heeft Hij de Heilige Geest gezonden naar deze aarde om Zijn discipelen de kracht te geven het evangelie te gaan prediken. Het evangelie betreft een Persoon en betreft een werk. Wie is de Heer Jezus voor ons? Wat betekent zijn werk voor ons? Hebben we Hem echt aanvaard als die Heiland die de zondelast van ons heeft afgenomen? Zijn we ons bewust wat we door zijn werk hebben ontvangen? Dat we geplaatst zijn temidden van de heerlijkste zegeningen? En zijn we het ons bewust dat we hier nog gelaten zijn onder andere ook om het evangelie te prediken?

De opdracht

Wij hebben ieder een roeping. Nu wordt tegen ons gezegd: gaat heen in de hele wereld en predikt het evangelie. Dat is voor de een wat verder van huis dan voor de ander, maar het is een opdracht voor ieder van ons. Zijn wij bezielde van het evangelie? Zijn wij zo begaan met het lot van die mensen die 'ten dode gegrepen zijn', die 'ter slachting wankelen' (Spr.24:11), dat we geen tijd meer voorbij laten gaan? De tijd is kort, heel kort. Christus komt. En dan komt Hij om te oordelen. Zeker, we mogen weten (en misschien weten we het te goed) dat Hij eerst komt voor de gemeente (1 Thess. 4:15-18). Dat is een heerlijk vooruitzicht. Maar daarna zal Hij ook op aarde komen om te oordelen 'hen die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet hebben aangenomen om behouden te worden' (2 Thess.2:10).

De rechterstoel van Christus

Er is nog een aspect in verbinding met de prediking van het evangelie en dat is het aspect van onze verantwoordelijkheid. In 2 Kor.5:10 spreekt Paulus over 'het

geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus'. Er zou een ogenblik komen dat zijn hele leven als een open boek voor de rechterstoel van Christus gezien zou worden. Daar zou ook alles gezien worden wat in het verborgene was gebeurd, wat anderen niet gezien hadden. In 1Kor.4:4 zegt hij, dat hij zich op dat ogenblik van niets bewust was, 'maar', zo gaat hij verder, 'daardoor ben ik niet gerechtvaardigd'. Want er komt een dag dat 'de Heer komt, die ook wat in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen en de raadslagen van de harten openbaar zal maken; en dan zal ieder zijn lof ontvangen van God' (1 Kor.4:5). Paulus leefde met het oog op het openbaar worden voor de rechterstoel van Christus. Daar dacht hij aan. Dat was voor hem geen bange gedachte, maar juist een bemoedigende gedachte. Waarom was dat zo? Omdat hij kon zeggen: 'maar voor God zijn wij openbaar geworden' (2 Kor.5:11). Het was voor hem op het ogenblik dat hij dat schreef zo, alsof hij al voor die rechterstoel stond. Het is te hopen dat wij dat ook zo beleven; dat wij nu, en elk ogenblik van ons leven, leven alsof wij voor de rechterstoel van Christus stonden. Dat betekent namelijk dat wij dan gemeenschap hebben met God en dat Hij ons kan aanspreken over dat wat wij doen en te doen hebben.

Loon

In verbinding met de rechterstoel wordt ook gesproken over loon 'opdat ieder ontvangt wat in het lichaam is gedaan' (2 Kor.5:10). Dit loon dat ons in het vooruitzicht wordt gesteld is niet het motief om ons in deze wereld tot Gods eer te gedragen. Het is, populair gezegd, meer een aanmoedigingspremie die ons er toe moet aanzetten om nog vuriger, nog intensiever, nog bezielender hier op aarde voor de Heer te leven.

De vrees voor de Heer

De rechterstoel van Christus brengt bij Paulus twee gedachten naar voren: 1. de vrees voor de Heer (2 Kor.5:11); 2. de liefde van Christus (2 Kor.5:14). 'Daar wij dan weten hoezeer de Heer te vrezen is, overreden wij de mensen'. 'Overreden' is niet vriendelijk verzoeken of ze misschien ook belangstelling hebben voor het evangelie; of ze genegen zijn er eens over na te denken wanneer ze een vrome bui hebben. Nee, overreden betekent: erop aandringen en zeggen: beste man of vrouw, jongen of meisje, je gaat verloren als je niet Christus als je Heiland aanvaardt en Hem als de Heer van je leven erkent. Want de rechterstoel van Christus, die voor ons gelovigen een geweldige gedachte mag zijn, betekent voor de ongelovigen dat ze daar de Rechter op zullen aantreffen om hen te veroordelen. De rechtszitting voor de ongelovigen zal niet op hetzelfde moment gebeuren als voor de gelovigen. De rechterstoel van Christus zal voor de ongelovigen de grote witte troon zijn. Zo is dat te zien in het boek de Openbaring, hoofdstuk 20:11-15. Door Hem die op de grote witte troon zit, worden de ongelovigen dan verwezen naar de hel, de poel die van vuur en zwavel brandt. Heeft de rechterstoel van Christus ook die indruk op ons gemaakt dat we daardoor mensen gaan overreden? Ieder heeft daar zijn eigen manier voor. Dat moet ieder ook handhaven. Wij zijn wat dat betreft geen eenheidschristenen. We moeten elkaar daarin de volle vrijheid laten, tenzij een bepaalde manier uitdrukkelijk tegen de Schrift ingaat. Maar is de bezieling, het verlangen om de mensen te overreden bij ons aanwezig omdat wij 'weten hoezeer de Heer te vrezen is'? Als dat niet zo is dan hoop ik dat vanaf nu, het ogenblik dat je dit leest, deze vrees voor de Heer een aansporing wordt om mensen te waarschuwen voor de komende toorn. 'Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God!' (Hebr.10:31).

De liefde van Christus

Maar er is een tweede motief en dat is de liefde van Christus. Daar vinden we wat God gedaan heeft in Christus om mensen aan het oordeel te onttrekken. Het is niet onze liefde voor Christus, maar het is de liefde van Christus in ons die ons dringt om mensen te wijzen op een werk dat eenmaal tot stand gekomen is hier op aarde. Op grond daarvan kan nu de blijde boodschap, het evangelie worden verkondigd waardoor er verlossing en behoudenis is voor zondaren. 'De liefde van Christus dringt ons, daar wij tot dit oordeel zijn gekomen, dat Eén voor allen gestorven is' (2Kor.5:14). Daar vinden we het bewijs dat de mens in de dood lag. Voor God was er in de mens geen enkel aanknopingspunt. Was dat er wel geweest dan was het niet nodig geweest dat Christus stierf. Maar omdat de mens in de dood lag was het nodig dat er Eén voor allen stierf. Anders hadden we een levende Messias kunnen ontvangen. Maar dat kon niet omdat er bij ons geen leven aanwezig was. Allen waren gestorven en daarvoor is Christus gestorven. We zien hierin ook het universele, het algemene, de reikwijdte van het aanbod van God. Christus is voor allen gestorven. Dat is niet in de plaats van allen, maar ten behoeve van allen. Dat wil zeggen: iedereen kan komen. Het werk is zo groot en zo rijk aan waarde dat iedereen uitgenodigd kan worden om te komen.

Leven voor Hem

Maar helaas, niet iedereen komt en dat vinden we in het volgende vers. 'En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven niet meer voor zichzelf leven, maar voor Hem die voor hen is gestorven en opgewekt' (2Kor.5:15). Het 'en opgewekt' betekent dat de Heer Jezus niet meer in deze wereld is. Hij is eruit weggegaan en een andere wereld binnengegaan, die ligt aan de andere zijde van de dood en het graf. En daar is Hij

verbonden met allen 'die leven', die door geloof in Hem en Zijn werk uit de dood zijn overgegaan in het leven (Joh.5:25). Dan pas gaan we leven, niet meer voor onszelf, maar voor Hem die voor ons is gestorven en opgewekt.

De opwekking van Christus

'Wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en als wij al Christus naar het vlees gekend hebben, dan kennen wij Hem nu niet meer zo. Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping' (2Kor.5:16 en 17). Aan de ene kant de dood: Christus is gestorven; maar daarna ook de andere kant: Hij is opgewekt. Hoe belangrijk is toch de opwekking van Christus. Er zijn mensen die alleen maar denken aan het werk van Christus als een historisch feit, terwijl ze eraan twifelen of het ook voor hen is. Maar juist de opwekking is het bewijs van de aanvaarding van het werk van Christus door God en geeft aan de berouwvolle zondaar de zekerheid van het geloof. Dat werk is buiten ons tot stand gebracht. Daar hebben wij niets aan bijgedragen, behalve onze zonden. God heeft niet met betrekking tot ons, maar met betrekking tot het volbrachte werk Christus uit de dood opgewekt. Dat geeft de zekerheid van de vergeving van de zonden. Wanneer wij geloven, zo zegt Rom.4:24 en 25, in God 'Die Jezus onze Heer uit de doden heeft opgewekt, die overgegeven is om onze overtredingen en opgewekt om onze rechtvaardigmaking' dan mogen wij zeggen met Rom.5:1: 'Wij dan gerechtvaardigd op grond van geloof hebben vrede met God'.

We hebben een prachtige boodschap

Is het geen prachtige boodschap die we te brengen hebben? Een boodschap van zekerheid, van vergeving van zonden, gegrond op de opwekking van Christus, waardoor God

heeft getuigd dat het werk af is, volkomen, dat er niets aan ontbreekt. Daarom is iemand, die in Christus is, een nieuwe schepping. Want de opwekking bracht hem in de wereld van de opstanding, op een totaal nieuw terrein, een totaal nieuwe wereld. 'Het oude is voorbij gegaan, zie het is alles nieuw geworden' (2 Kor.5:17b). Alles is het werk van God, ook die nieuwe schepping waarvan de basis is gelegen in het werk van Christus en zijn opstanding. 'En alles is uit God, die ons met Zichzelf heeft verzoend door Christus' (2Kor.5:18a). God heeft het gedaan. Hij heeft ons aan zijn hart gebracht en daarmee een oneindig veel rijkere plaats gegeven dan Adam ooit bezat. Het zou heel wat geweest zijn wanneer God ons had teruggeplaatst in de zegeningen die Adam had verspeeld; wanneer we weer in die heerlijke paradijselijke situatie hadden kunnen zijn en daar hadden kunnen genieten van alles wat deze schepping, als schepping van God, ons bood. Maar nee, we zijn ingebracht in een nieuwe schepping waar Christus alles is; waar we gebracht zijn aan het hart van de Vader; waarbij we in het Vaderhuis zullen zijn, met zegeningen die oneindig veel hoger zijn dan we hier op aarde ooit hadden kunnen genieten wanneer we wat Adam had verspeeld hadden teruggekregen. We mogen de vreugde, de innerlijke blijdschap van gemeenschap met God genieten, die alles te boven gaat wat deze schepping aan vreugde zou kunnen bieden. Dat geeft God terug omdat Hij ons heeft verzoend met Zichzelf, doordat Christus is gestorven en opgewekt.

Het woord van de verzoening

En nu legt Hij in ons het woord van de verzoening. Hebben we iets van die verzoening en die nieuwe schepping geproefd? We zijn een nieuwe schepping en het is ook een heel ander terrein, een heel andere sfeer waarin we leven. Het zal ons werkelijke rust, vreugde en blijdschap geven als we in het bewustzijn daarvan leven. Als we de verzoening zo kennen

(dat was zeker voor Paulus en de apostelen waar, maar het is ook voor ons waar) dan mogen wij in deze wereld het woord van de verzoening prediken. Daarin zijn wij ‘gezanten voor Christus, terwijl God als het ware door ons maant. Wij bidden voor Christus: Laat u met God verzoenen’ (2 Kor.5:20). We mogen dan vertellen dat er een wereld voor hen open gaat, zo rijk, zo heerlijk, waarvan ze nooit hadden kunnen dromen, die in hun stoutste fantasieën niet bestond; waar ze in wezen deel aan moeten hebben willen ze er iets van kunnen begrijpen en genieten. Dit woord van de verzoening hebben we als het woord dat we kunnen prediken en waarin we gezanten voor Christus zijn.

Laat u met God verzoenen

2 Kor.5 besluit met vers 21: ‘Hem die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem’. De Heer Jezus is door God gemaakt tot de bron van alle kwaad. Daarmee is de basis gelegd op grond waarvan God die heerlijke boodschap kan laten uitgaan door middel van jou en mij, zodat we nu de mensen kunnen uitnodigen: ‘Laat u met God verzoenen’. Wat moet het werk van de Heer Jezus toch groot zijn voor God - en wat hebben wij er maar weinig begrip van en waardering voor - dat Hij kan laten zeggen: ‘Wij bidden voor Christus’, op een manier dat ‘God als het ware door ons maant’. God heeft in het werk van de Heer Jezus aanleiding gevonden om de grootste zondaar te manen tot Hem te komen. Zo is God.

Onze dienst voor God

De eerste verzen uit 2 Kor.6 sluiten daarop aan. Als medewerkers worden de Korinthiërs, en over hun hoofden heen ook wij, vermaand dat we de genade van God niet

tevergeefs hebben ontvangen. Want we leven nu in de aangename tijd; het is nu de dag van de behoudenis (2 Kor.6:2). Zouden wij onze levens dan eens onder de loop willen nemen? Zouden we eens in onze harten willen kijken, een beetje zelfonderzoek willen doen om te zien hoe het staat met onze dienst voor God? Hoe het staat met ons medewerkers-zijn van de apostelen en anderen die in het evangelie bezig zijn? Niet ieder is als evangelist een gave door de Heer aan de gemeente gegeven (Ef.4:11). Maar 2 Tim.4:5 zegt wel: 'doe het werk van een evangelist' en dat wordt tot ons allemaal gezegd. Ieder op onze plaats, jij en ik, kunnen vertellen van de liefde van Christus en de liefde van God. Dat hebben we te doen als een opdracht van de Heer.

Volharding

Dat moeten we doen op een wijze dat we in geen enkel opzicht een struikelblok vormen (2 Kor.6:3). Want we kunnen wel tot de mensen spreken over Christus, maar ze zien de christen aan. Wat laten wij in onze levens zien van dat wat wij vertellen? Je moet in het rijtje van 2 Kor.6:4 10 maar eens lezen wat Paulus daar over zichzelf zegt als dienaar van Christus. Daar vind je een man die leefde wat hij leerde, die de volle konsekwenties trok uit wat hij predikte. In 1 Kor.9:27 zegt hij: 'Ik kastijd mijn lichaam en breng het tot slavernij, om niet, nadat ik anderen heb gepredikt, zelf verwerpelijk te worden'. Wat hebben wij vaak nog veel medelijden met onszelf, is het niet? We hebben het vlug te druk en dat hoeft helemaal niet met op zichzelf verkeerde dingen te zijn. Maar waar is de bezieling om mensen te spreken over Christus? Niet voor niets is het eerste kenmerk dat Paulus in het rijtje van 2 Kor.6:4 10 noemt 'volharding'. Niet na een paar tegenslagen uit het veld geslagen zijn en maar weer naar huis gaan en niets meer doen. Volharding is het eerste wat nodig is als het gaat om het werk van een evangelist. Zolang we door deze wereld gaan hebben

we erop bedacht te zijn dat er tegenstand komt. Van alle kanten zal geprobeerd worden het werk dat we, hoe eenvoudig ook, voor de Heer mogen doen lam te leggen. Daarom: volharding. In onszelf hebben we geen kracht, maar de Heer wil ons daarbij helpen.

Het persoonlijk getuigenis

Wat is nu eigenlijk belangrijk bij de evangelieprediking? Belangrijk is ons persoonlijk getuigenis. We zien dat bij Johannes de Doper. Deze geeft in Johannes 1 een getuigenis van de Heer Jezus. De eerste keer zegt hij, wanneer hij de Heer Jezus ziet komen: 'Zie het Lam van God dat de zonde van de wereld wegneemt' (Joh.1:29). Een mooi getuigenis over de Heer en over het werk dat Hij zou volbrengen. Maar we lezen niet van een directe reactie bij de hoorders. Maar de tweede keer, in Joh.1:35, is Johannes zo vol van de Heer Zelf als hij Hem ziet, dat Hij alleen maar tot de uitroep komt: 'Zie het Lam van God!' Niets meer over zijn werk, alleen over zijn Persoon. Als gevolg daarvan verlaten twee van zijn discipelen hem en gaan de Heer volgen (vs. 37). Een van die twee is Andreas (vs. 41). En Andreas vindt zijn broer Petrus en leidt hem tot de Heer Jezus (vs. 42). En wat voor een ijverig dienstknecht is Petrus niet geworden! Zo zie hoe een enkel woord vanuit het hart over de Heer Jezus een geweldige uitwerking heeft. Dan volgt er iets over Filippus. De Heer vindt Filippus (vs. 44). Filippus vertelt over zijn ontmoeting met de Heer aan Nathanaël en neemt hem mee naar de Heer Jezus (vs. 47). Dan ontmoet Nathanaël de Heer en komt tot de uitroep van vs. 50. Het zijn allemaal persoonlijke getuigenissen, waardoor mensen met de Heer Jezus in aanraking komen. Dat persoonlijk getuigenis, het spreken vanuit ons hart tot de mensen, dat is het middel om te evangeliseren.

Andere mogelijkheden om te getuigen

Natuurlijk zijn er andere middelen. We kunnen samenkomsten beleggen waarvoor we mensen persoonlijk uitnodigen. Maar hebben we bedacht dat er mensen komen, die de prediker, die voor die avond is uitgenodigd, niet kan bereiken? Daarom is nazorg van grote betekenis. Het gaat om het persoonlijk contact, het gesprek van hart tot hart. Het is belangrijk persoonlijke aandacht te geven. Zo kan de Heer nog andere mogelijkheden geven. Maar het persoonlijk gesprek met iemand kost ons vaak het meest.

Op het bevel van de Heer

Wat ook belangrijk is bij de evangelieprediking, is dat we het doen op het woord, het bevel, van de Heer. Alles kan keurig in orde zijn, tot in de puntjes geregeld en toch zonder resultaat. Een voorbeeld daarvan vinden we bij de wonderbare visvangst in Lukas 5. De discipelen, Petrus en de anderen, hebben een hele nacht gevist en niets gevangen. Het was allemaal dik in orde: de boten, de netten, de tijd, het weer, de inzet. En toch, ze moeten het zeggen: 'Meester, de hele nacht door hebben wij ons ingespannen en niets gevangen' (vs. 5a). Maar als de Heer heeft gezegd: 'Vaar uit naar de diepte en werpt uw netten uit voor een vangst' (vs. 4), en Petrus luistert daarnaar, is het resultaat een geweldige vangst. Petrus moest eerst erkennen dat hij niets gevangen had. Nu zegt hij: 'maar op uw woord zal ik de netten uitwerpen' (vs. 5b). Is het ook het woord van de Heer dat ons bestuurt in onze evangelieprediking? We kunnen een samenkomst beleggen, een spreker uitnodigen, die het geweldig kan brengen, overall bekendheid aan deze samenkomst geven, maar als het niet is op het woord van de Heer zal het geen resultaat hebben.

Het werk van de Heilige Geest

Een volgend aspect is: hebben wij wel geloof in de tegenwoordigheid en de werking van de Heilige Geest? Het zou kunnen zijn dat wij eerst veel organiseren en daarna vragen of de Heer het wil zegenen. Maar een werkelijk geloof in de werking van de Heilige Geest zal maken dat wij Hem ruim baan geven en zo min mogelijk van onszelf willen inbrengen. We willen dan ook zo min mogelijk naar mensen verwijzen en namen noemen. Wat worden er in de christenheid toch een mensen met klinkende namen naar voren gebracht om zoveel mogelijk mensen te trekken. Vaak is het alleen om de naam dat men komt. Ik zeg niet dat er niets georganiseerd moet worden bij bijeenkomsten. Maar het kan gebeuren op een wijze dat we daarin de wereld nadoen. We overorganiseren en we vergeten dat het werk zo min mogelijk door ons moet gebeuren. Het is het werk van de Heer, het gaat om Hem. Misschien moeten we weer aan deze gedachte wennen, omdat we steeds meer bekend worden met manieren waardoor wij een zekere populariteit verkrijgen, een zekere bekendheid, waardoor men onze naam gaat kennen. Wanneer ons persoonlijk getuigenis goed en vurig is en men aan ons kan zien dat het ons gaat om Christus en Hem alleen, zal God zijn werk doen.

Staan wij open voor de werking van Gods Geest

Als we willen proberen evangelisatiesamenkomsten een zo aantrekkelijk mogelijke omlijsting te geven, kunnen we niet buiten het Woord van God gaan. Ook is er het gevaar het evangelie op een populaire manier te brengen. Ik zeg niet dat we niet allerlei mogelijkheden mogen benutten. Maar laten we ze toetsen aan het Gods Woord. Laten we ons goed afvragen: waar doen we het voor? Is het om een zaal zo vol mogelijk te krijgen? Of is het werkelijke doel dat de Heer die enkeling kan

bereiken die Hij op het oog heeft? Staan wij open voor het werk van de Heer?

Het gebed

Een vierde belangrijk aspect is het gebed. Iemand zei eens: wij zijn meer in de been dan op de knieën. Ik ben bang dat dat een rake typering van ons is. In Hand.6 komen de apostelen tot de conclusie dat zij zich meer met de bediening van het Woord moeten gaan bezighouden dan met de bediening van de tafels (d.i. de zorg voor de ingezamelde gelden). Als zij dit aan de menigte van de discipelen meedelen, zeggen zij het zo: 'wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord' (vs. 4). Let op de volgorde: het gebed gaat aan de bediening van het Woord vooraf. Nooit zullen wij in het openbaar meer voor God zijn dan wij in het verborgene voor Hem zijn. In het openbaar kan er alleen een goede dienst verricht worden, een dienst die God kan zegenen, als er omgang met God in het verborgene is geweest in het gebed. Mensen kijken alleen tegen de buitenkant aan. De waardering van God loopt parallel met ons bidden, het in het verborgene met God spreken.

Brengen bij de Heer

Dan gaan er dingen gebeuren waardoor Hij verheerlijkt wordt, waardoor zondaren tot bekering komen en waardoor die zondaren ook zullen komen op de plaats waar de Heer Jezus is. Daar willen we ze toch brengen? 'Want', zo lees je in 1 Tim.2:4, 'God, onze Heiland, wil dat alle mensen behouden worden en tot kennis van de waarheid komen'. Om tot kennis van de waarheid te komen is het even noodzakelijk bij de Heer Jezus te zijn als wanneer het gaat om behouden te worden. Alleen bij Hem is de kennis van de waarheid te vinden, want Hij

is de waarheid. Wanneer iemand dan ook tot bekering is gekomen mogen we niet zeggen, zoals vrij algemeen gezegd wordt: zoek maar een kerk of gemeente waar je je thuis voelt. Wat we moeten doen is met hem of haar gaan kijken in de Bijbel naar het antwoord op de vraag: 'Meester, waar verblijft u?' (Joh.1:39). Dat is vragen naar de plaats, waar ondanks de grote verdeeldheid de Heer Jezus de zijnen, zijn gemeente, rondom Zich wil hebben. Ik hoop dat de Heer bij ons het verlangen kan bewerken om niet alleen zondaren tot bekering te brengen, maar ze ook te brengen waar Hij is.

Prediker 11 vers 16

Tot slot van dit artikel zou ik aan de hand van Prediker 11 vers 1 tot 6 een toepassing willen maken op de prediking van het evangelie.

Zaai het zaad van het evangelie

Vers 1. 'Werp uw brood uit op het water, want gij zult het vinden na vele dagen'. We hebben voedsel voor deze wereld. Strooi het maar uit. Werp het brood maar op de wateren. We kunnen hongerige mensen te eten geven zonder er bij na te denken of het wel resultaat zal hebben. We zullen het vinden na vele dagen. Er wordt gezaaid in geloof.

Zaai overvloedig, ook op nieuwe plaatsen

Vers 2. 'Verdeel het in zevenen, ja, in achten, want gij weet niet, welk kwaad er op de aarde zijn zal'. Dat wil zeggen: wees er niet karig mee. Zeven is het getal van volkomenheid. Misschien staat je een bepaald werk duidelijk voor de aandacht of een groep mensen. Daar mag je je aan wijden. Maar wees ook niet bang om met een nieuwe groep te beginnen of een nieuw werk aan te vangen. Daar spreekt het getal acht van. Nee, de Prediker wist niet 'welk kwaad er op de aarde zijn zal'. Maar wij weten wel welk kwaad er op aarde wezen zal. Het

oordeel staat voor de deur. De wereld ligt in het boze (1 Joh.5:19) en binnenkort komt Christus om de wereld te oordelen.

Na de dood geen verandering meer mogelijk

Vers 3. 'Als de wolken met regen gevuld zijn, gieten zij die uit over de aarde; en als een boom valt, zuidwaarts of noordwaarts, ter plaatse waar de boom valt, daar blijft hij liggen'. Wanneer het oordeel over de aarde komt is er geen verandering meer mogelijk. Het is er mee als met een boom die gevallen is. Deze is afgesneden van de bron van het leven, van zijn wortels die de sappen uit de grond trekt. Ter plaatse waar de boom valt, daar blijft hij liggen. Het is gebeurd met het leven en verandering is niet meer mogelijk.

Aan de slag

Vers 4. 'Wie steeds op de wind let, zal niet zaaien; en wie steeds naar de wolken ziet, zal niet maaien'. We moeten niet met de armen over elkaar zitten, niet zien op de mogelijkheden of onmogelijkheden. Paulus zegt tegen Timotheüs als het gaat om de prediking van het Woord: 'houd aan gelegen en ongelegen' (2 Tim.4:2). Dat geldt ook voor ons: of het ons nu uitkomt of niet uitkomt, of dat het de ander nu uitkomt of niet uitkomt, laten we aanhouden in de prediking. Een christen die niet uit is op het winnen van zielen voor Christus, bij wie dat niet de instelling van zijn leven is, is verkeerd bezig. Die mag zichzelf wel eens gaan onderzoeken. Zo is ook een plaatselijke gemeente, die niet uit is op het winnen van zielen voor Christus, verkeerd bezig. Ook daar mag wel eens zelfonderzoek plaatsvinden. Een eenvoudig middel hiervoor is om eens na te gaan of, en hoe, er in het gemeenschappelijk gebed een plaats wordt ingeruimd voor de evangelieverkondiging. Het is een van de taken waarvoor we nog op aarde zijn gelaten. Laten we het ons niet te gemakkelijk maken op aarde. We worden omgeven door luxe en zitten te midden van alle weldaad op ons gemak

met de armen over elkaar, terwijl zovelen om ons heen op weg zijn naar de eeuwige rampzaligheid.

Gods werk niet te doorgronden

Vers 5. 'Zoals gij de weg van de wind evenmin kent als het gebeente in de schoot van een zwangere vrouw, zomin kent gij het werk God, die alles maakt'. Nee, wij weten niet hoe een wedergeboorte tot stand komt. De Heer Jezus zegt het tegen Nicodemus: 'De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heengaat' (Joh3:8). We zien alleen het resultaat. We weten niet hoe God, dat wat wij doen, gaat gebruiken; hoe Hij te werk gaat in de zielen van de mensen die wij aanspreken over Christus. God, die alles maakt, brengt die nieuwe schepping tot stand. Alles is uit God.

Benut elke gelegenheid

Vers 6a. 'Zaai uw zaad in de morgen en laat uw hand tegen de avond niet rusten'. Hierbij kunnen we er aan denken dat, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, wij de hele dag als evangelist mogen bezig zijn. Of je nu op school zit, of dat we op ons werk zijn of thuis, onze hele instelling hoort te zijn: Christus uit te leven in alles wat we doen. Wat zal daar een getuigenis van uit gaan, zonder woorden, maar de mensen zullen het zien. 'In de morgen' en 'tegen de avond' kunnen ook worden toegepast op onze levensjaren. De morgen van het leven ziet dan op de jeugd en de avond wijst op de tijd dat we oud geworden zijn. Dit werk moet doorgaan, onafhankelijk van onze leeftijd. Er is geen pensionering voor de dienstknecht van God. Zijn of haar werk zal misschien wat anders worden naarmate de jaren vorderen. Maar: 'laat uw hand niet rusten'. Zaaïen, doorgaan, dat is de opdracht.

Wie het evangelie brengt doet een goed werk

Vers 6b. 'Want gij weet niet, of het ene gelukken zal of het andere, dan wel of beide tezamen goed zijn zullen'. Hierin ligt

tot slot een grote bemoediging. Er staat niet dat er niets goed is. Integendeel, het is: of dit is goed, of dat is goed, of allebei is goed. Het wordt hier zo gezien (en daarin ligt de bemoediging voor ons), dat wij ieder op onze eigen manier in ons leven dit "zaaiwerk" mogen doen. Dat is tot eer van God en tot redding van nog veel zondaren.